

Dün gece yarılı küçük bir kız bulunmuş
Etrafına sarı kurdeleler sarılmış
Son bir kez süslemek istemiş onu büyükler yine yasaklarıyla

Yaklaşıp yakından bakınca gördüm yatan benim küçüklüğüm
Ve ben büyüdüm
Mevsimlik elbisemle cenaze alayını izlerken
Geçtim meyveli ağaçlarla mis kokan bahçelerden

Bir çiçek kopardım son kez ona baktım
Çiçeğimi taktım göğsüme

Kimse yeni yara açamaz artık çok canım yandı acımaz artık
Bugün düşerse yarın kalkar bu kız kendine acımaz artık
Kimse yeni yara açamaz artık çok canım yandı acımaz artık
Bugün düşerse yarın kalkar bu kız kendine acımaz artık

Ardından konuşulurken fısıltılar duydum tesadüfen
Sordum tanır mıydınız bu yatan kızı
Henüz nefes alırken
Mutluluk başka kalplerde saklı sanırdı hep yarımdaydım yanıldım

Kimse yeni yara açamaz artık çok canım yandı acımaz artık
Bugün düşerse yarın kalkar bu kız kendine acımaz artık
Kimse yeni yara açamaz artık çok canım yandı acımaz artık
Bugün düşerse yarın kalkar bu kız kendine acımaz artık

Bir yol yürüdüm evimizden
Yol büyüktü hepimizden
Ölümünden ikimizden ve zavallı sevgimizden
Dün gece ufacık bir çiçek solmuş
Bugün yeniden güneş doğmuş
Bak burada küçük bir kız ölmüş ruhu büyüyüp kadın olmuş

Kimse yeni yara açamaz artık çok canım yandı acımaz artık
Bugün düşerse yarın kalkar bu kız kendine acımaz artık
Kimse yeni yara açamaz artık çok canım yandı acımaz artık
Bugün düşerse yarın kalkar bu kız kendine acımaz artık